

పరిచయం

(కీర్తన. 5:3)

“యోహోవా, ఉదయమున నా కంతస్వరము నీకు వినబడును ఉదయమున నా ప్రార్థన నీ సన్నిధిని సిద్ధము చేసి కాబియుందును” (కీర్తన. 5:3).

1978లో నా జీవితము, నా పరిచర్య ఒక క్యాసెట్ బేపువలన సంపూర్ణంగా మార్పబడింది. దేవునితో ఆత్మ సంబంధమైన బాంధవ్యాన్ని గూర్చి ఆత్మ సంబంధించేన ఒక శూరుడు ప్రసంగిస్తున్నాడు. అర్థమే సంవత్సరాలకంటే ఎక్కువ కాలం అతడు తన జీవితంలో ప్రతి దినపు మొదటి గంట దేవునికి సమర్పించేవాడు! వవో! దేవునితో నా అనుదిన జీవితం కష్టంగా ఉండవచ్చు గాని, అది సింపుల్గానే ఉంటుంది. మనలో ఎందరికి ప్రతి దినపు “తోలి గంట” ఉంది? దానితో మనం ఏమి చేశాం? నాది “ఒక కప్పు కాఫీకిని, డల్స్ ఉదయపు వార్తలకు యిచ్చాను.” దేవునితో గాక ప్రతి దినం ప్రారంభించడానికి శ్రేష్ఠమైన మరి ఏ యితర మార్గముంది? ఇది నేను ముప్పె ఏండూ చేస్తే ఎలాగుంటుంది? ఆత్మ సంబంధమైన శూరుడుగా ఉండడానికి వివేకం, విద్య, తలాంతు లేక అందమైన రూపు కలిగియుండడం కాదు. సమయం దొరికితే, మనమందరం ఆత్మ సంబంధమైన శూరులమై యుండవచ్చు! దేవునితో నీ దైనిక నడకలో ఎదుగుతూ ఉండు.

సరళత్వం

దేవునితో దినాన్ని ఆరంభించడం ఎంతో సాధారణమైనది, జ్ఞానముక్కమైనది. సమస్యల మీద మనం ఎక్కువగా “పని” చేస్తాం. స్వయం సహాయం మీద బేపులు వింటాం, పుస్తకాలు చదువుతాం. మనం సెమినార్లు రిట్రీటులు అనేవాటికి హోజరోతాం. శ్రేష్ఠమైన తల్లిదండ్రులుగా భార్య భర్తలుగా ఎలా ఉండాలో మనం చదువుతాం. చింతించడాన్ని, వ్యాఖ్యలు మాటలను ఎలా జయించాలో చదువుతాం. అలాటి మార్గాలు, సూత్రాలు, టెక్నిక్సులు వ్గ్రీచాలతో అంతమోతాయి, నిరాశలు సహజంగా మిగిలిపోతాయి. అయితే దేవునితో ఎందుకు నడువకూడదు? బైబిలు వ్యక్తులపైననే గాని ఉన్నత స్థితులపైన తన దృష్టిని నిలుపడు. దేవుడు నీకు కీడు చేయడు లేక నిన్ను ఆటంకపరచడు! నేను దేవునితో అనుదినం నడుచునప్పుడు, నా భార్య అనుకోకుండగనే మేలైన భర్తను పొందుతుంది, మా పిల్లలు శ్రేష్ఠమైన తండ్రిని పొందుతారు, నేను సేవ చేసే సంఘము శ్రేష్ఠమైన సువార్తికని పొందుతుంది! సువార్త జనులను శ్రేష్ఠమైన వారినిగా చేస్తుంది. మనం ఆరాధించి, నడిచే దేవునివలె మనం కూడా రూపొందుతాం. ఆత్మ సంబంధమైన పని ఆత్మ సంబంధమైన ప్రజలవలననే చేయబడుతుంది.

నేను ఒక్క నిమిషం కూడా పరిపూర్ణదనెయిండలేను, కానీ ఒక్క రోజుగా నేను నమ్మకస్తుడనై యుండగలను (ప్రకటన 2:10). బాధనుండి ఎంతటి విముక్తి! నేను నమ్మకస్తుడనై ఉంటే మాత్రం ప్రభువు ఏ రోజున తిరిగి వస్తాడనేది సమస్య కానేరదు! ఇది మన సంఘ హోజు యొక్క సమస్యను పరిపూర్ణిస్తుంది. దేవునితో నడిచే జనులు “సంఘ కార్యక్రమాలను ఎగురగొట్టరు.” దేవుడు ఆదివారం ఎక్కడ ఉంటాడు? దేవునితో నడిచే జనులు ఆయన ఎక్కడ ఉంటాడో వారును అక్కడే ఉంటారు. ఈ భూనివాస జీవితానికి నిత్యజీవమే ఆధారమైయింది.

నాకు కావలసినదంతా ఈ రోజే-
నేను చేపట్టగలిగిందంతా ఈ రోజే-
నాకు కలిగియున్నదంతా ఈ రోజే.

జీవితం రెండే అడుగులు గలది (ఏ పరిధిలోనైనా ఆవే మేలుకరమైన వాటికి వర్తిస్తాయి). మొదటిది, ఆరంభించు. నీవు యిష్టదే ఆరంభించాలి! రెండవది, ఆపకు! క్రైస్తవ్యం నడకచే ఆరంభించేదైయింది. నీకు ఉన్న ఒక జీవితంతో నీవేమి చేయబోతున్నావు? దేవునితో నడిచే మనిషికంటెను నీవు శైఘ్రంగా ఏమీ చేయలేవు. ప్రతి సెకండు దేవునితో గదుపుతున్నామని గ్రహించినప్పుడు, జీవించడమనేది మహా గొప్ప కార్యమైయింటుంది. రహస్యం ఒకని భక్తి జీవితంలో ఉంది; ఒకని ఆత్మ సంబంధమైన జీవితానికి కొలపరిమాణం అతని భక్తి జీవితమే.

ప్రసంగ శాస్త్ర రూపంగా మాట్లాడితే

ప్రసంగాలను (పారాలను) తయారు చేసేదే ప్రసంగ శాస్త్రం. “దేవునితో నా దైనిక నడక” అనే పారం యొక్క పేరును వివరించడానికి ఒక మార్గం దానిలోని ప్రతి మాటను వివరించడమై యుంటుంది.

(1) “దేవుడు.” ఈ పేరులో “పెద్ద పదం” ఏది? దేవుడు! అంతం లేనివాడు, మారని వాడు, నిత్యుడు, పరిశుద్ధడైన దేవుడు! సర్వాధిపతి, సృష్టించిన, పరిశుద్ధడు, అతీతుడైన దేవుడు అనే దాని భావాన్నే మన సమాజం కోల్పోయింది. దేవుడు, దేవుడైయున్నాడు, సరమాత్రుడు దేవుడైయిండడు. దేవుని “దేవతాస్తున్ని” గూర్చి ఆలోచించు. దేవుడు పరిపూర్ణడు, నీతి స్వరూపుడు, న్యాయవంతుడు, కనికరంగలవాడు, సత్యవంతుడు. దేవుని కొరకు “పరిశుద్ధమైన ఆకలి” మనకు ఉండాలి. దేవుడు నరని తన స్వరూపమందు చేశాడు (ఆది. 1:26, 27). మానవ స్వరూపంలో నేడు నరుడు దేవుని తిరిగి కనుగొన్నాడు. “దేవుని నేను అలా నమ్మలేకున్నాను” అని జనులు అంటున్నారు. దేవుడు ఎలాటివాడై యుండాలో తీర్మానించడానికి సరమాత్రుడు ఏపాటివాడు? “సృష్టికర్తవు” ఏడిచి “సృష్టిని” పూజించే సమాజాన్ని పోలు మందలించాడు (రోమా 1:16-32). సర స్వరూపంలో దేవుని సృజించేదానికంటే ఎక్కువ అవసరమైన మత భేదం వేరొకటి లేదనే చెప్పాలి! పది ఆజ్ఞలలో మొదటి గొప్ప ఆజ్ఞ: “నేను తప్ప వేరొక దేవుడు నీకుండ కూడదు” అనేదే (నిర్మ. 20:3).

సమాజం నేడు హద్దులు దాటడానికి ఒకే చిన్న హేతువు - మనం దేవుని విస్తృంచాం! సమస్తాన్ని చేపట్టడానికి కేంద్రమైనది మనకేదీ లేదు. అనుదినం దేవుడు ప్రసాదించే బహుమానమే. మన జీవితంలోనీ ప్రతి దినంలో దేవుడున్నాడు - పెద్ద తీర్మానాల్లో గాని, చిన్న సంగతులలో గాని. దేవునికి అతి పెద్దది కాని, ఆయనకు అతి చిన్నది కాని ఏదీ లేదు. మన సమాజం సత్యాన్ని తప్పు చోట్లలో వెదకుతుంది. అనుదినం దేవుని స్తుతించు, దేవుని సందేశాన్ని అలకించు, దేవునితో మాట్లాడు, దేవునితో జీవించు. వెదకుడానికి ఆరంభించేది కనుగొనడానికి. ఏదో యొక దానిని కనుగొనడానికి మనం ఆరంభించేది ఎవరో ఒకరిచే కనుగొనబడడానికి. మన దైనిక నడకలో మనం క్రమ విధానం గుండా వెళ్తాం.

“సా జీవితంలో నాకు దేవుడు కావాలి.”
“సా జీవితంలో నేను దేవుని కోరుకుంటాను.”
“సా జీవితానికి నాకు దేవుడు తప్పక అవసరం!”

(2) “నడక” క్రిస్తువునేది నడకయే గాని మాటలాడడం కాదు. అనేకులు మాటలైతే మాటలాడతారు గాని నడక నడవరు. క్రిస్తువుం కేవలం మాటలాడడం కంటే అధికం కానట్టయితే, మనలో ఎక్కువ మంది పరలోకం వెళ్తేవారమే. అపో. 17లో మార్పు కొండమీద ప్రజలు “ఏదో ఒక క్రొత్త సంగతి చెప్పటయందును వినుగటయందును మాత్రమే తమ కాలం గడిపేవారు” (21షి.వ). వారు సువార్తను సిరాకరించారు ... హేలను అపహసించారు. ఆత్మ సంబంధమైన స్థితి నడచుటతో కూడిందే గాని, మనోభావాలతో కూడింది కాదు. మనోభావాలకు బైబిలు శ్రద్ధను యివ్వలేదన్న సంగతిని నీవు గ్రహించావా? అనుదిన జీవితపు మధ్యను దేవుడు మనష్యునితో నడుస్తాడు. ఆహా ఏలాటి జీవితమాది!

విమానం నడిపించే పైలెట్లు నేలమీద పారశాలతో ఆరంభిస్తారు. మన హై-ప్రెక్ష ప్రవంచంలో, యిది యిప్పుడు కీలకమైనదైయుంది. ఏదియొలగున్నా, ఒకడు స్థాంచీ చేసి, పరిక్షలు పాసప్పవచ్చు. - వైమానిక యసంలో అధికారియే కావచ్చు - కాని అతడు విమానం నడిపేంతవరకు అతడు పైలెట్గా యోగ్యత గలవాడు కాదు. కేవలం నేలమీద పారశాలయే ఒకని వైమానికునిగా చేయదు. జీవితంలోనీ ప్రతి పరిధిలోను, ప్రతిది అభ్యాసం, అభ్యాసం, అభ్యాసం అనేదానికి దిగి వస్తుంది. ప్రార్థించడంవలన నీవు ప్రార్థించడం నేర్చుకుంటావు; నడవడం ద్వారా నీవు నడక నేర్చుకుంటావ్. “అప్పటికప్పుడు కలిగే ఆత్మ సంబంధమైన స్థితి” ఏదీ ఉండదు. బహు భక్తిగలవారిలా మాట్లాడే వారిని చుట్టూ చూస్తుంటే నాకు నరాలు గుంజతూ ఉన్నాయి.

ఈ నడక చాల దూరం నడిచేది, తక్కువలో పోయేది కాదు. అది “పార్కులో నడిచే నడక” కాదు. అది తమాషా, తమాషా, తమాషా కాదు. ఎవడును నా కొరకు నా నడకను నడువలేదు - నా తల్లియే గాని, మా సువార్తికుడే గాని. సంపూర్ణంగా నా నడకకు నేనే బాధ్యడను.

(3) అనుభిన జీవితమనేది నిరంతరంగా దైనికమైనదే. మానవ క్యాలండరులో - నిన్న, నేడు, రేపు అనే మూడు దినాలు మాత్రమే ఉన్నాయి. నిన్న గతించిపోయింది,

యక దానిని మార్చలేం. రేపు అనేది ఎన్నడే రాకపోవచ్చ. నేను నేటితోనే అతికించబడ్డాను. దేవుడు నిన్నగాని రేపుగాని మనలను పిలువదు. ఆయన నేడే మనలను పిలుస్తాడు. నిన్న ఏమి సంభవించినా సరే, నేను నేడు నమ్మకంగా ఉండగలను. అలాగే, దేవుని నేటి కృప రేపటికి చాలదు! మన విశ్వాస్యతకు దేవుని కృప దైనికమైనది.

ప్రతిదినము తన సిలువను ఎత్తికొని నన్ను వెంబడింపవలెను అని ప్రభువు మనకు ఆదేశించాడు (లూకా 9:23). నేను దినదినమును చనిపోవుచున్నాను అని పోలు అన్నాడు (1 కౌరింథి. 15:31). అది సంఘము అనుదినము సువార్త ప్రకటించింది: “ప్రతి దినము దేవాలయములోను ఇంటింటను మానక బోధించుచు, యేసే క్రీస్తుని ప్రకటించు చుండిరి” (అపో. 5:42). అనుభినం మనం తింటాం, నిద్రిస్తాం, పని చేస్తాం మరియు అనుదినం జీవిస్తాం! ఎదియెలూగున్నా, అనుదినం సరిగా జీవించడమనేది బహు కష్టమైన విషయం. ఏదో ఒక ఫంక్షన్ (సందర్భం) కొరకు దుస్తులు ధరించడం సులభమే. మనమందరం గొప్ప దినాల్లో గొప్పగా ఉంటాం. మనం ఏదో యొక “పెద్ద పని” చేయాలను కుంటాం. దేవుడు కోరేదంతా మన దైనిక నడక. అప్పుడప్పుడు జరిగే “మత సంబంధమైన అవేశాలు” ఆశాభంగం చెందుతాయి. లైస్సెచ్యం ఒక నడకయేగాని, ఈడ్సుకొనిపోయే బండ కాదు.

“Carpe diem” ... “దినాన్ని పట్టుకో!” - “ఇది యొహోవా ఏర్పాటు చేసిన దినము. దీనియందు మనము ఉత్సవించి సంతోషించెదము” (కీర్తన. 118:24 చూడు). దాన్ని ఉపయోగించుకో. దాన్ని అనుభవించు. దానిలో ఎక్కువ గడించు. దినం వెంట దినం సరియైనది అవసరమైన దాన్ని కోరుకొనడంతో కూడియంది. తన సహాచరి పట్ల దైనిక గారవం ఆలోచనా విధానానికి ఎప్పుడో యిచ్చే బహుమానం సాటికాదు. దేవుని కడపటి ఉద్దేశం - మనలను “క్రీస్తులుగా” చేయడమే. దీనికి అనుదినం సమయం తీసికో, ప్రయాసపడు!

ఆత్మ సంబంధమైన నీ స్థితిమీద: “నీ నెమ్ముదియైన కాలాన్ని చూసుకుని ఎప్పుడు అతిశయించకు” అనే ఒక కాగితాన్ని అంటించుకో. దేవునితోటి నడక వినయంగల వారినిగా చేస్తుంది. దేవునితో నీ నడక నిన్న యితరులకంటే శ్రేష్ఠునిగా చేయదు (ఫిలిప్పి. 2:3). అహంభావము, దేవునితో నడక అనే రెండును మిళితం కావు! మనస్సాక్షి పూర్వకంగా పరిశుద్ధిష్టవు పరిశుద్ధిదు కాదు. మన దైనిక నడక దేవుని మహిమకొరకు - మన కొరకు కాదు. నేడు అనేది ఎల్లప్పుడు యిక్కడే ఉంది; రేపు ఎన్నడు లేదు! “దేవా, నాలో, నాతో, నా ద్వారా, దయచేసి మీకు యిష్టమైనది జరిగించండి.”

వచ్చి, నాతో నడువుము

“మునమ్ముడా, యేది ఉత్తమమో అది నీకు తెలియజేయబడియున్నది, న్యాయముగా నడుచుకొనుటయు, కనికరమును ప్రేమించుటయు, దీనమనస్సు కలిగి నీ దేవుని యొదుట ప్రవర్తించుటయు, ఇంతేగడా యొహోవా నిన్న అడుగుచున్నాడు” (పీఱా 6:8).